

L'Hermita à Fontou, dijous 29-11

Mania ben meua: Ja he arribat de bon, com el fill pròdig, a la cabana del pastor. Ahir al migdia ja era ací. Figura't el meu sobtesalt quan abans d'arribar el cotxe al poble, vaig veure a dos sicots que mudats l'esperaven. Aquests marxaren ahir i per no tornar. Han anat a la Dordogne on un d'ells, li té el seu pare i creuen que podrien treballar amb millors condicions. Vaig arribar justet per aconsidar-los? Ja he fet l'explicació ací. Tu segurament que amb les cartes que té fet fora d'ací hauràs vist com està la cosa per fora. Res a fer de moment. Cal resistir ací. No m'han aconsellat pas eix. Avui estreguent molt fort el cinturó i les fan treballar per força ja que marquen el treball a fer diàriament. No obstant ja t'ho deia. La Pijouan veurà de donar el meu nom si li ha prafitació i tot se just encara qualcun per tu. Mes ben dit ja t'escriurà a tu i no a mi.

He trobat ací algunes cartes. Dues de Teves en la qual hi havia en una d'elles, la carta de

la nostra germana. M'ha deixat perplex la
nova de la pobre Ramona, Pel que es veu ho té
a la garganta, així ho interpreto jo i en tindrà
un tip per guarir-ho. Esperem, però, el resultat
de l'operació de que parla. És definitiva, crec jo.
No ens desesperem i nemeta mena, cal prendre
la vida com és presentada. Et queixes de la pro-
vidència. Certament aquesta no és molt amiga
nostra des de fa un temps però d'un un altre
en ve i el pare com nosaltres, com tots els que
sospiren avui trobaran llur recompensa un
dia no llunyà. Les coses poden canviar d'un
moment a l'altre, creu-me i canviaran ja
ho veuràs. Sobretot no facis menció en les teves
cartes a res referent a la salut de la nostra
germana. Dues noms que em rebut la carta
i ens donem enterats d'ella i esperem les seves
noves noves. Res més.

Bones news! Res podem fer-hi. No l'acon-
solaries dient-li que tu estàs en condicions pitjors
No és aquest el consol. La salut manca i això
porta el desconsol agravat al veure's tan infe-

lis. Finguem però confiançaes que de tot sortiran.
7' adjunt la carta que he trobat d'en Costafreda.
Ja ho veus, quanta desgràcia! I el mal és que
ell camà com tots els que van allí i ha deixat
això i trobarà cosa pitjor. Oidà m'equivoqui.
Guarda aquesta carta.

Et queixes, meneta meva, de la nostra desgràcia.
No siguem prematurs. Certament no hem estat sor-
tosos però esperem. Ja et deia com estan els de S^{to}
Domíng. He elegit una carta de la petita dels
Pijoans, (foll dit de que festjava amb els xicot aquell
que era nostre a Borja) i crec que ens envien.
Demana, esgarifa't, que li enviïn pasta de dents
i unes espardeyges que no u'hi ha i vuen a l'in-
terior en barraques dolentes i que se ja quantes
cozes més. Sortirem quan d'Alcobè i això fa
pensar que el Pep no estarà bé tampoc. Na-
turalment que u'hi han hagut alguns que éssent
dels primers s'han pogut obrir camí a Mèxic
però són els menys. S'impresió és que la cosa
d'Espanya no rutlla. Saps que van allà molt
de com en Garay a col·laborar i enfortir els Sin-

dicats de Falange? Ja t'ho aniré explicant
poc a poc.

Neneta meua, Marca del meu cor: confian-
ça i pit. Siguen valents per a plantar ca-
ra al destí. Pensem que n'hi han altres més
desgraciats que nosaltres, encara. Repasa noms
i veuràs. Pensa amb els companys que es
floreixen a les presons de franquisme. Pensa
que tu no ets pas sola aquí. Som teus a mi que
només vull que portar-te la felicitat. Com
nosaltres, si ens sabem ésser més satisfets el dia
feliç que el sol brilli amb intensitat per
nosaltres.

Ja finisceix el paper i el temps. Torno a la
cuina i a resistir. Començaré de nous plans
i reeixirem i sortirem amb la nostra, ja ho
veuràs, meua meua.

No he rebut encara el paquet. El correu
se'n havia distret i avui el portarà. Ja
t'ho diré si ja a Coniza.

Aquesta ratlla, sortirà aquesta tarda pel poble.

Salutacions a tots

Per a tu, neneta meua, que menys que
el cor i l'amor meu del teu Pere?